

Poznań, 20.04.2026r.

Opinia Zespołu Lokalnej Współpracy

W zakresie ustaleń projektu planu urządzania lasu dla Nadleśnictwa Łopuchówko na lata 2028 - 2037
po Naradzie Urzędzeniowej

Wypełniając zapisy §8 ust. 4 Instrukcji Urządzania Lasu stanowiącej załącznik do Zarządzenia nr 116 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 14 grudnia 2023 r. w sprawie wprowadzenia „Instrukcji urządzania lasu” w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe (znak sprawy: ZU.0210.1.2023) Zespół Lokalnej Współpracy w zakresie ustaleń projektu planu urządzania lasu dla Nadleśnictwa Łopuchówko na lata 2028 – 2037 przedstawia swoją opinię po Naradzie Urzędzeniowej zorganizowanej przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu dnia 19 marca 2026 roku w biurze Nadleśnictwa Łopuchówko.

1. Starszy sierżant Piotr Sobczyński- CSWL Biedrusko:

Specyfika Nadleśnictwa Łopuchówko wiąże się z bezpośrednim sąsiedztwem i przenikaniem terenów leśnych z obszarem poligonu wojskowego Biedrusko. Priorytetem administracyjnym w tym rejonie pozostaje zapewnienie integralności operacyjnej oraz bezpieczeństwa fizycznego osób postronnych. St. sierż. Piotr Sobczyński (Ośrodek Szkolenia Poligonowego Biedrusko) wnosi o:

- bezwzględny i całkowity zakaz wstępu dla osób nieuprawnionych, obejmujący wszelkie formy ruchu (pieszy, kołowy, rowerowy) oraz aktywności rekreacyjno-turystyczne.
- CSWL odmawia zgody na udostępnianie lasów poligonowych na cele społeczne lub turystyczne w ramach nowego PUL.
- Wnioskuje o wykluczenie osób postronnych z części narad urzędzeniowych dotyczących bezpośrednio operacyjnych terenów poligonu.

2. Pan Piotr Rorot- Stowarzyszenie Nasz Las Tulecki:

- Wnosi o wprowadzenie szczególnych zasad gospodarowania w lasach o istotnych funkcjach społecznych i przyrodniczych, obejmujących m.in. lasy ochronne (zwłaszcza wokół miast i wód), starodrzewy, tereny przy ciekach i na zboczach oraz otuliny rezerwatów.
- Gospodarka leśna na tych obszarach powinna opierać się wyłącznie na rębniach przerębowych, z priorytetem dla zachowania najstarszych drzew, wzmocnienia funkcji ochronnych i społecznych oraz zwiększania retencji wodnej i magazynowania węgla. Funkcja

produkcyjna nie powinna dominować, a pozyskanie biomasy do celów energetycznych należy ograniczyć.

- Podkreśla znaczenie ochrony klimatu – stosowanie rębni zupełnych, szczególnie w starodrzewach, prowadzi wg wnioskującego do ujemnego bilansu węgla. Kluczowe dla niego jest także wdrażanie działań zwiększających retencję (ochrona mokradeł, ograniczenie odwodnień, ochrona siedlisk bobra, dostosowanie infrastruktury).
- Postuluje o identyfikację i ochronę drzew o cechach pomnikowych oraz kształtowanie drzewostanów wielogatunkowych i wielowarstwowych, odpornych na zmiany środowiskowe. Wg niego należy ograniczyć zręby zupełne (w tym zakaz w określonych przypadkach) oraz rozważyć włączenie wskazanych lasów do gospodarstwa specjalnego.
- Wskazuje na potrzebę wzmocnienia kontroli prac leśnych oraz wprowadzenia mechanizmów odpowiedzialności wykonawców. W przypadku niewystarczalności obecnych metod zaleca się opracowanie nowych rozwiązań oraz powołanie grupy roboczej z udziałem ekspertów i strony społecznej.
- Zgodnie z wytycznymi MKiŚ należy, m.in. ograniczyć stosowanie rębni w cennych siedliskach i lasach o wysokich walorach przyrodniczych oraz przedstawić działania dotyczące adaptacji do zmian klimatu, ochrony bioróżnorodności i poprawy łączności ekologicznej.
- Wnosi o uznanie lasów znajdujących się w pobliżu zabudowy (co najmniej 200 m) jako obszary o szczególnym znaczeniu dla lokalnej społeczności, wymagające odrębnych ustaleń planistycznych.
- W zakresie zagospodarowania turystycznego postuluje o ochronę szlaków i ścieżek poprzez zakaz zrębów zupełnych w ich sąsiedztwie, ograniczenie ingerencji w drzewostan oraz wyłączenie tych obszarów z prac ciężkiego sprzętu, z uwagi na bezpieczeństwo użytkowników i ochronę walorów krajobrazowych.

3. Pan Wiesław Rygielski - Poznańska Inicjatywa Leśna

- Postuluje o rozwój lasów o maksymalnie wzmocnionej funkcji społecznej w aglomeracji poznańskiej, przy jednoczesnym utrzymaniu intensywnego wykorzystania drewna w gospodarce (m.in. w budownictwie i meblarstwie), co proponuje pogodzić poprzez zmiany w systemie zarządzania lasami, sprzedaży i wykorzystania surowca oraz metodach gospodarki leśnej.
- Wskazuje na konieczność rzetelnego wyznaczenia granic lasów społecznych oraz uwzględnienia głosu wszystkich interesariuszy przy opracowaniu PUL. Podkreśla również potrzebę korekty wcześniejszych błędów planistycznych – w szczególności uwzględnienia

statusu lasów ochronnych dla obszarów położonych w promieniu do 10 km od granic Poznania, zgodnie z obowiązującym prawem i orzecznictwem sądowym.

- Postuluje pełne wdrożenie wytycznych Ministerstwa Klimatu i Środowiska, w tym identyfikację starolasów, wzmocnienie funkcji pozaprodukcyjnych oraz realizację rekomendacji zespołów eksperckich.
- W lasach położonych w granicach Poznania oraz wybranych gmin proponuje wyłączenie użytkowania rębniami zupełnymi, zastąpienie ich trzebieżami przekształceniowymi o niskiej intensywności oraz ograniczenie powierzchni rębni.
- Zaleca się także uwzględnienie założeń Krajowego Planu Odbudowy Zasobów Przyrodniczych oraz przepisów unijnych dotyczących odbudowy ekosystemów, ze szczególnym naciskiem na odchodzenie od wielkopowierzchniowych zrębów na rzecz metod bliższych naturalnym procesom.
- Dodatkowo wskazuje się na konieczność dostosowania prac leśnych do warunków pogodowych (np. unikanie prac przy rozmokłej glebie), w celu ochrony gleb, infrastruktury turystycznej oraz bezpieczeństwa użytkowników lasu.

4. Pan Robert Kalak - Stowarzyszenie Prawa do Przyrody

- Za najcenniejsze uznaje lasy o strukturze różnowiekowej, dużej różnorodności gatunkowej oraz wysokim udziale martwego drewna (stojącego i leżącego), w szczególności starolasy oraz lasy o charakterze naturalnym lub zbliżonym do naturalnego. Wskazano ich znaczenie przyrodnicze, społeczne i klimatyczne.
- Wskazuje na konieczność wyłączenia z użytkowania metodami zrębowymi: siedliska przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, siedliska: bór wilgotny (Bw), bór mieszany wilgotny (BMw), las mieszany bagienny (LMb), ols (Ol), ekosystemy referencyjne o stanie N1 i N2, drzewostany zgodne z siedliskiem (we wszystkich klasach wieku), lasy HCVF, lasy wodochronne oraz ochronne dla miast.
- Wskazuje na konieczność zapewnienia pełnej transparentności poprzez publikację map starolasów wraz z ich dokładną lokalizacją. Ważnym elementem jest również pokazanie obszarów odrzuconych w procesie weryfikacji oraz uzasadnienie tych decyzji, co ma umożliwić społeczną kontrolę i udział w procesie planowania.
- Plan powinien zawierać konkretne działania dotyczące: adaptacji lasów do zmian klimatu, ograniczania ich skutków oraz ochrony bioróżnorodności. Dodatkowo należy określić zasady gospodarowania w lasach o szczególnym znaczeniu (np. miejskich i wodochronnych) oraz zaplanować działania poprawiające łączność ekologiczną między kompleksami leśnymi.
- Proponuje stworzenie zespołu z udziałem administracji leśnej i strony społecznej, który miałby wypracować zmiany w sposobie prowadzenia gospodarki leśnej. Szczególny nacisk

kładzie na lasy o znaczeniu społecznym – ich przekształcenie, ograniczenie intensywnych cięć oraz wprowadzenie działań renaturyzacyjnych.

- Postuluje o formalne wyznaczenie lasów o dominującej funkcji społecznej oraz wdrożenie dla nich specjalnych zasad gospodarowania. Powinny one być mniej nastawione na produkcję drewna, a bardziej na dostępność dla ludzi i ochronę przyrody. Wymaga jest także udostępnienia map tych obszarów.
- Plan powinien być zgodny z aktualnymi politykami krajowymi i unijnymi, w szczególności dotyczącymi odbudowy przyrody. Oznacza to konieczność uwzględnienia kierunków renaturyzacji i ochrony ekosystemów leśnych wynikających z tych dokumentów.
- Przedstawiono katalog działań technicznych ograniczających ingerencję w lasy, m.in.:
 - rezygnację z dużych zrębów i ograniczenie naruszania gleby,
 - stosowanie mniej intensywnych metod cięć (np. małopowierzchniowych),
 - przebudowę lasów w kierunku bardziej naturalnych struktur,
 - ochronę siedlisk wilgotnych i nadwodnych,
 - pozostawianie martwego drewna,
 - wykorzystanie naturalnego odnowienia zamiast sztucznego,
 - ograniczenie użycia ciężkiego sprzętu,
 - wydłużenie cyklu odnowienia i zmniejszenie intensywności zabiegów.

Zestawienie sporządził:

Jakub Wołk

W załączeniu:

-maile członków ZLW